

Mirasım Kaldı Babadan Saklı Genlerimde

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 28 Haziran 2023

Babadan tembihli bir gök kuşağım ben: belimin sarmalında o kuşak kimine göre kuşak farkı addedilen lakin insanlığımın ve sevginin zirvesindeyim ben...

Miyop gözlüğü çalkantılı kaderimin:
Yakını en yakınımı deşifre eden
Seyyah sözcüklerle inşa ettiğim bir salıncak
Göğün tebessüm ettiği her bulutta saklı
Bir o kadar gaipten gelen bir coşku sarıp sarmalarken yalnızlığımı...

Gark ettiğim
Gak guk etmeden gazabında ve öfkesinde ölen
Şiirlerden uzaktayım
Sevgidir sadece örüntüsü mısralarımın.
Umuttur tefe konan yüreğimin farkı
Farkındalık kazandığım bir boyut ve de
Nasıl ki Allah katında boynum kıldan ince
Gel gör ki, bayım
Hafızladığım yüzlerce kitabın tozunu yuttum bir kere
Saf olsa da ruhum
Kuşandığım s/afiyettir sözcüklerimin hurra coşkusu
Cenk eden bir savaşçığım misal
Er meydanından kaçmadığım
Kaçınıcı Cihan Harbi olduğunu unuttum hem
Oysaki ben hayati hem sevgi hem masum bir oyun sanmıştım

Sarmaşıklar gibi dolanıyorum
Ruhumun g/izinde fetva okuyanlara hak dahi veriyorum
Varsın olsun yalnızlığım sözcüklerin közünde
Hem yansın kor gibi
Hem sönsün soğuk su gibi
İçimi titreten
Afaki kuşların cıvıltısı
Sarsın sarmalasin şiirlerimi
Tuzağına düşmediğim kadar iblisin
Varsın daim olsun gördüğüm zulüm

Varsın olsun yalnızlığın tarhında hüküm sürdüğüm

Her şafak vakti
Şakağıma dayalı kalemi
Nurlandırandır Rabbim ve ilham perim
Yatıya kalan hüzünbaz rüzgârdan da sorsunlar beni
Ayaktayım başım dik
Arz ettiğim sevgiyi ve dürüstlüğü diktiğim kadar kalemimle.
Sökün eden söküklerden inşa ettim devasa bir kale.

Kale alınmasam da yaşarken
Ezkaşa yaşadığım kadar uzağında karanlığın
Gecenin zifirinde dahi ışıldayan sözcüklerim ve yalnızlığım
Şahikası ömrün
Şahidim melekler madem
Şerh düşülesi günün ve ömrün
Azat edemediğı bir yürek ki benimki
Çoktan kazan kaldırdım iblise zalime
Bastramadığım bu Yeniçeri İsyanı ile
Çıktım madem bir kere er meydanına
Erişkin olmayı beceremeyen çocuk kalbimle

Yanan tütsüden uzak
Yakardığım sadece ulu Rabbime
Bazen yüreğı d/ağlayan kör bıçak
İzbelerde değıl ayan beyan içtimada ve nöbette
Azığa aldığım gemiler mi?
Yoksa yaktıklarım mı?
Yandıığım kadar İlahi Aşkın közüyle
Kök saldıığım iyilik ve hakkaniyet
İdame ettiğim bir yolculuk ki
Kulvarında hüznün herkesi geçerken tek
Teslimiyetim Rabbe

Düşkünlüğüm hem sevgiye hem anneme
Anaç bir rüzgâr mademki beni kucaklayan
Saf tuttuğüm dualarım ve masum yakarışım Rabbime
İzinde sözümün
Gizinde ömrümün

Soyutlansam ne ki hayattan?

Şükür ki sırf bu dünya ile kısıtlı değil kâinat
İki cihanda da aziz olmaktan başka ne ister insan?
Hidayetin kapısında
Allah'ın yolunda ve ruhun yongasında
Semazen yüreğimle bir bilinmezden diğerine göç ettiğim kadarım
Aşkın afiyeti
İman gücünün hikmeti
Varsın olsun kalayım yalnızlığımla baş başa
Nasıl ki yoktan var edendir Rabbim
Yok yere üzümediğim yok yere yaşamadığım kadar
Asla da düşmedim dünya denen yalanın cehaletinde

Kundaklansa da ömür
Kayda geçsin her gün her örgü
Amel defterime bağdaş kurduğum kadar
Hicranımı sonlandıracaktır illa ki kader
Sabra ve şükre katık ettiğim bir minval ki yaşamak
Mirasım kaldı babadan nasıl ki saklı genlerimde
Gem vurduğum kadar da nefsimde
Nefes nefese sevdiğim yazdığım kadarım
Ne bir fazla ne bir eksik